

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/114/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218203959
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1218203959.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., právne zast. V4 JURISTIC group, s.r.o., IČO: 50 192 205, so sídlom Furdekova 16, Bratislava, proti žalovanému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, D., právne zast. JUDr. Miroslav Kučera, advokát, so sídlom Krajinská 30, Bratislava, IČO: 31 763 944, o zaplatenie 45.386,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 24.09.2024, č.k. B2-18C/27/2018-310, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť spoločne a nerozdielne s G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom H. XX, D., ktorý bol na splnenie povinnosti zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.11.2021 č. k. 18C/27/2018-192, zaplatiť žalobcovi sumu 45.386,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 45.386,20 eur od 21.03.2018 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 100 ods. 1 a 2, § 106 ods. 1 a 2, § 415, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 444, § 517 ods. 1, prvá veta a ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenia č. 87/1995 Z.z.“), ust. § 2 ods. 2, § 4 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1, 2 a 4, § 10 ods. 1, 4 a 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“), ust. § 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 36/2016 (ďalej len „opatrenie MZ SR č. 36/2016“), ust. § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví v zmysle ust. § 444 Občianskeho zákonníka, ktorú utrpel žalobca konaním žalovaného (pôvodne označeného ako žalovaný 2/) a G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, D. (pôvodne označeného ako žalovaný 1/, ktorý bol na splnenie povinnosti žalobcovi zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.11.2021 č.k. 18C/27/2018-192, právoplatným dňa 03.03.2022). Dňa 19.05.2015 vydal Okresný súd Bratislava I trestný rozkaz sp. zn. 4T/20/2015, právoplatný a vykonateľný dňa 09.09.2015 (ďalej len „Trestný rozkaz“), ktorým boli žalovaný a G. B. uznaní za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, a to na tom

skutkovom základe, že dňa 10.11.2013 v čase približne okolo 08.00 hod. v Bratislave na Kamennom námestí pred stánkom s občerstvením B. po predchádzajúcom verbálnom konflikte medzi obvinenými a poškodenými A. B. (žalobca) a F. H., sa medzi nimi strhla fyzická potýčka, ktorá prerástla do bitky, pričom konaním žalovaných utrpel poškodený F. H. ťažkú ujmu na zdraví s dobou liečenia v rozsahu 2 až 3 mesiace a poškodený A. B. (žalobca) ťažkú ujmu na zdraví s dobou liečenia 8 až 10 mesiacov s pracovnou neschopnosťou v rozsahu jedného roka. Súd prvej inštancie skonštatoval, že Trestný rozkaz je pre súd v zmysle ust. § 193 CSP záväzný (súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal), že súd je viazaný celým výrokom o vine obvinených, teda jeho skutkovou vetou aj právnou vetou, právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia. V Trestnom rozkaze v skutkovej a právnej vete výroku o vine je jednoznačne uvedené, že obaja obvinení (žalovaný a G. B.) svojím konaním žalobcovi spôsobili v Trestnom rozkaze uvedené ťažké zranenia (poškodenia zdravia), v dôsledku ktorých došlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia (ďalej aj ako „SSU“) žalobcu, že obvinení spoločným konaním inému (žalobcovi) úmyselne ublížili na zdraví a týmto svojím konaním mu spôsobili ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchali prečin ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva. Pokiaľ obvinení (resp. jeden z nich) s Trestným rozkazom nesúhlasili, mohli proti nemu v stanovenej lehote podať odpor, v dôsledku čoho by došlo k zrušeniu tohto Trestného rozkazu a k nariadeniu hlavného pojednávania, čo však obvinení E. B. (žalovaný) ani G. B. neurobili, preto sa už v civilnom sporovom konaní nemôžu s úspechom domáhať iného ustálenia skutkového stavu zo strany súdu. Z uvedených dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že obaja - žalovaný E. B. i pôvodný žalovaný 1/ G. B. - spoločným konaním úmyselne ublížili žalobcovi na zdraví, čím mu spôsobili okrem bolesti (ujmy spôsobenej poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov) aj SSU. Z vykonaného dokazovania (Trestný rozkaz, výsluch žalobcu) vyplynulo, že žalovaný E. B. a pôvodný žalovaný 1/ G. B. zaútočili na žalobcu spoločne, teda ich viedol spoločný jednotiaci zámer ublížiť žalobcovi na zdraví, v ktorom prípade nie je podstatné, ktorý z nich spôsobil žalobcovi konkrétnu ujmu na zdraví, preto zodpovedajú obaja spoločne (solidárne), a to napriek tomu, že jeden z nich žalobcovi konkrétnu ujmu na zdraví nespôsobil; rozlíšenie miery účasti každého z nich má význam len z hľadiska vymedzenia pomeru, v akom sa obaja zúčastnili na vzniku škody, teda pre ich vzájomné vyporiadanie podľa ust. § 439 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané aj (úmyselné) zavinenie žalovaného (E. B.) a G. B. (pôvodného žalovaného 1/), ktoré vyplýva z Trestného rozkazu, ktorým je konajúci súd viazaný, podľa ktorého sa obaja obvinení dopustili úmyselného ublíženia na zdraví. Súd prvej inštancie mal za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a G. B. a vznikom škody na strane žalobcu. Z Trestného rozkazu, ako aj z predložených lekárskeho posudku chirurga E. B. I. zo dňa 14.11.2017 (ďalej aj len „lekársky posudok E. B. I.“) vyplynulo, že SSU žalobcu (jeho poškodenie zdravia) bolo bezprostredne spôsobené (zapríčinené) ublížením na zdraví, ktorého sa obaja dopustili a súd prvej inštancie poukázal aj na lekársku správu E. B. I. zo dňa 10.04.2018 a že išlo o trvalé následky (pozri napr. lekársku správu neurologičky E. C. J. zo dňa 21.08.2019, prepúšťaciu správu Univerzitnej nemocnice Bratislava zo dňa 27.11.2013); uvedené korešponduje so zraneniami žalobcu uvedenými v Trestnom rozkaze ako aj s diagnózami uvedenými v lekárskom posudku E. B. I.. K žalobcu spočívala v SSU vo výške 45.386,20 eur, vychádzajúc z lekárskeho posudku E. B. I., ktorý SSU ohodnotil celkovo na 2570 bodov (17,66 eur za 1 bod v r. 2016, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu). Žalovaný síce vo všeobecnosti namietal, že žalobcovi nevznikli také trvalé následky na zdraví, ako tvrdí v žalobe, svoje tvrdenia však žiadnym spôsobom nekonkretizoval a na preukázanie svojich tvrdení ani nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu (resp. nezložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania, a teda súd prvej inštancie znalecké dokazovanie nevykonal), trvalé následky na zdraví uvedené v lekárskom posudku podľa názoru súdu prvej inštancie plne korešpondujú so zdravotnými následkami tak, ako boli vymedzené v Trestnom rozkaze (ktorý vychádzal zo znaleckých posudkov vypracovaných v rámci vyšetrovania) a ako boli zachytené v žalobcom predložených lekárskeho správach. Existenciu trvalých následkov na zdraví žalobcu potvrdila aj výpoveď žalobcu a výpoveď svedkyne F. C. (partnerky/snúbenice žalobcu), preto súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalobcovi vznikli v dôsledku fyzického napadnutia žalovaným a G. B. nasledovné diagnózy špecifikované v tomto lekárskom posudku: položka č. 251c - kostný defekt lebky v spánkovej oblasti vľavo po trieštivej fraktúre a operácii (200 bodov); položka č. 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy: pourazová epilepsia v liečbe, pourazová organická porucha osobnosti s postihnutím emotívnych a kognitívnych funkcií (1560 bodov + zvýšenie podľa ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o 780 bodov); položka č. 432a - jazva na lebke po operácii mozgu (30 bodov). Súd prvej inštancie preskúmal žalobcom predložený lekársky posudok na základe hľadísk stanovených v ust. § 4, § 5 a § 10 zákona č. 437/2004 Z.z. a nevzhliadol v ňom žiadne pochybenie, či odklon od zákonnej úpravy. Žalobcovi bol priznaný invalidný dôchodok

s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % od 09.11.2014. Pri diagnóze položka č. 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy (poúrazová epilepsia v liečbe, poúrazová organická porucha osobnosti s postihnutím emotívnych a kognitívnych funkcií), posudzujúci lekár zvýšil bodové ohodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o 50 %, t.j. o 780 bodov. Zvýšenie bodového ohodnotenia odôvodnil stratou zamestnania a praktickou diskvalifikáciou na trhu práce, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako primerané. Žalobca utrpel trvalé následky v pomerne mladom veku (28 r.), keď mal produktívny život pred sebou. Súd prvej inštancie pre účely výšky bodového hodnotenia SSU vychádzal z toho, že k dostatočnému ustáleniu zdravotného stavu došlo v r. 2016, priznal tak žalobcovi nárok na náhradu za SSU vo výške 45.386,20 eur ako súčin celkového počtu bodov uvedených v lekárskom posudku E. B. I. (2570 bodov) a výšky náhrady za jeden bod (17,66 eur). Výzva na zaplatenie bola žalovanému doručená dňa 23.02.2018. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dňa 06.03.2018, preto v súlade s ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne tak, ako žalobca žiadal od 21.03.2018 do zaplatenia. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu škody na zdraví spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania spoločne a nerozdielne s G. B., ktorý bol na splnenie povinnosti uplatnenej na rovnakom skutkovom základe zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.11.2021 č. k. 18C/27/2018-192, pričom ak dlh splní jeden zo škodcov, povinnosť druhého škodcu tým zanikne (v rozsahu, v akom došlo k splneniu dlhu). Súd prvej inštancie nepreskúmaval duševný stav žalobcu tak, ako navrhol právny zástupca žalovaného, pretože žalobcovi nebola obmedzená spôsobilosť na právne úkony. K námietke premlčania súd prvej inštancie uviedol, že túto žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie kvalifikovane nevzniesol, naviac v zmysle konštantnej judikatúry platí, že nárok na náhradu škody na zdraví spočívajúcej v SSU vzniká až v okamihu, keď došlo k ustáleniu zdravotného stavu poškodeného, od kedy môže začať plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ustálenie zdravotného stavu poškodeného je odbornou otázkou, ktorú si súd nemôže posúdiť sám, ale za týmto účelom musí byť vykonané znalecké dokazovanie (ak ide o spornú skutkovú otázku) a keďže žalovaný nezložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania, súd znalecké dokazovanie o tejto skutkovej otázke nevykonal a pre účely stanovenia výšky bodového hodnotenia SSU vychádzal z toho, že zdravotný stav žalobcu bol dostatočne ustálený niekedy v r. 2016, išlo však len o čiastkový skutkový záver vo vzťahu k tejto právnej otázke a pre účely posúdenia dôvodnosti vznesenej námietky premlčania by bolo potrebné v tomto smere vykonať znalecké dokazovanie ohľadom (dostatočného) ustálenia zdravotného stavu žalobcu, k čomu však nedošlo (z dôvodov na strane žalovaného). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie na žalovaným vznesenú námietku premlčania neprihliadol. Konajúci súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení zo dňa 28.06.2023 č.k. 7Co/100/2022-276, chcel na návrh žalovaného vykonať znalecké dokazovanie ohľadom výšky bodového ohodnotenia SSU žalobcu, za ktorým účelom oslovil znalcov (resp. znaleckú organizáciu) zapísaných v zozname znalcov pre príslušné odvetvie (neurológia) a po ustálení otázok na znalca a predpokladanej výšky nákladov znaleckého dokazovania súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26.07.2024 č.k. B2-18C/27/2018-298 uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu vo výške 1.500 eur na účet súdu v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia; uznesenie (spolu s príkazom na úhradu) bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 29.07.2024, pričom právoplatnosť nadobudlo dňa 14.08.2024 a v odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie poučil žalovaného v zmysle ust. § 253 ods. 3 CSP, že ak v stanovenej lehote preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Poukázal na to, že v zmysle ust. § 253 ods. 2 CSP je uloženie povinnosti zložiť preddavok v rozsahu predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania obligatórne (ak strane nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku, čo v prejednávacom prípade dané nebolo), preto keďže žalovaný v stanovenej lehote preddavok na trovy znaleckého dokazovania nezložil a na doručené uznesenie súdu ani nijako nereagoval, súd prvej inštancie žalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie nevykonal. Súd prvej inštancie doplnil, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 24.09.2024 uviedol, že mu uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 26.07.2024 č.k. B2-18C/27/2018-298 o uložení povinnosti žalovanému zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania doručené nebolo, ktoré svoje tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal a v tomto smere ani nevykonal žiadnu procesnú aktivitu. Konajúci súd poznamenal, že doručenie predmetného uznesenia právnomu zástupcovi žalovaného preukazuje elektronická doručka zo dňa 29.07.2024 (č.l. 297) a že v zmysle ust. § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (ďalej len „zákon o e-Governmente“) platí, že údaje uvedené v elektronickej doručke sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak. Právny zástupca žalovaného nepožiadaval o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie preddavku na trovy znaleckého

dokazovania v zmysle ust. § 122 CSP ani o rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia v zmysle ust. § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente (a v tejto súvislosti nepožiadala ani o odročenie pojednávania) a keďže právny zástupca žalovaného zostal na pojednávaní procesne pasívny, súdu prvej inštancie neostávalo nič iné, než vec opätovne prejednať a rozhodnúť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi (resp. neúspešnému len v nepatrnej časti príslušenstva pohľadávky) priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu; o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozhodnutiu v celom rozsahu (podľa obsahu odvolania a jediného vyhovujúceho výroku a závislého výroku o trovách konania v napadnutom rozsudku) podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu (snažiac sa autenticky porozumieť textu odvolania) podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b) a f) CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie nezistil riadne skutkový stav a neustálil výšku škody, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená a že súd prvej inštancie tým, že žalovaného na pojednávanie dňa 24.09.2024 nepredvolal, znemožnil mu uplatnenie jeho práva na riadny a spravodlivý proces, čím boli porušené základné ústavné práva žalovaného a nebolo mu umožnené riadne konať pred súdom. Odvolateľ uviedol, že právny zástupca žalovaného upozorňoval konajúceho sudcu, že už dlhodobo nie v akomkoľvek kontakte so žalovaným, nie je mu známe, či je tento medzi živými, čo bolo potrebné zisťovať, inak by bol rozsudok vydaný voči osobe, ktorá nežije. Právny zástupca tak nemohol žalovanému oznámiť termín pojednávania 24.09.2024. Uviedol aj to, že žiadosť žalovaného, čo sa týka nariadenie znaleckého dokazovania, bolo treba podľa obsahu posudzovať aj z toho pohľadu, či v prípade, ak tento nie je schopný zložiť preddavok na znalca (nemajetnosť, sociálna odkázanosť a pod.) nežiada napr. zabezpečenie odborného vyjadrenia (§ 206 CSP) od kompetentnej osoby, aby bola ustálená výška škody spôsobená žalobcovi. Výška škody ustálená len potvrdením lekára, ktoré bolo rozporované žalovaným a voľnou úvahou súdu prvej inštancie je podľa žalovaného neprípustná. Ak výšku škody nezistí odvolací súd, je táto stanovená nezákonným spôsobom. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok po doplnení dokazovania čo sa týka výšky škody zmenil.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 04.03.2025, v ktorom uviedol, že odvolanie neobsahuje zákonom predpokladané náležitosti uvedené v ust. § 363 CSP, a to tzv. kvantitatívnu stránku odvolania - neuvedenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda a podľa ust. § 365 ods. 1 CSP je možné odvolanie odôvodniť iba taxatívne vymedzenými odvolacími dôvodmi, ktoré žalobca nevzhladol v zmysle uvedeného odvolania, preto navrhol odvolanie odmietnuť v zmysle ust. § 386 písm. d) CSP. Ohľade nezistenia riadneho skutkového stavu poukázal žalobca na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 24.09.2024, podľa ktorej skutkový stav vo veci zostal nezmenený, keď žiadne nové dôkazy neboli stranami sporu navrhnuté ani súdom vykonané s tým, že žalovaný nemal ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov. Vyjadrenie žalovaného ohľadne neustálenia výšky škody považoval žalobca za zmätočné, keďže žiaden nový návrh na vykonanie dokazovania neprodukoval, bolo mu umožnené nechať vypracovať znalecký posudok ohľadne bodového hodnotenia SSU, pričom uznesením zo dňa 26.07.2024 bola žalovanému uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 1.500 eur. Žalovaný mal teda reálnu možnosť ovplyvniť rozhodnutie novým znaleckým posudkom, ktorú možnosť nevyužil, keď nezložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Ohľadne tvrdeného nepredvolania žalovaného na pojednávanie dňa 24.09.2024 skonštatoval, že žalovaný sa nechal zastupovať v konaní profesionálom - advokátom, teda žalovaný bol riadne zastúpený na pojednávaní. Ak je pravdou, že právny zástupca žalovaného má obavu, či je žalovaný ešte medzi živými, je podľa žalobcu otázne, prečo nebol do dnešného dňa podaný návrh na súd na začatie konania o vyhlásení za mŕtveho a ak sa takýto návrh do dnešného dňa nepodal, ide iba o pokus ospravedlniť pasivitu žalovaného pri nezaplatení preddavku na dôkaz - znalecký posudok, ktorý sám navrhoval, resp. aj o pokus o ospravedlnenie žalovaného z neúčasti na pojednávaní. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu viac nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku, a jeho výsledky aj náležite zhodnotil. Na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. V rozhodnutí sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj dostatočne vyhodnotil. Rozhodnutie je tiež presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne, a aj spravodlivé. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami vyjadruje sa len k odvolacím námietkam žalovaného.

8. V prejednávanvej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca si podanou žalobou voči žalovanému (E. B.) a G. B. uplatnil nárok na náhradu za SSU vo výške 45.386,20 eur podľa ust. § 444 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 4 zákona č. 437/2004 Z.z. Svoj nárok odôvodnil žalobca Trestným rozkazom (zo dňa 19.05.2015 vydaným Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4T/20/2015, právoplatným a vykonateľným dňa 09.09.2015), ktorým boli žalovaný a G. B. uznaní za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Žalobcovi ako poškodenému bola spôsobená ťažká ujma na zdraví na tom skutkovom základe, že dňa 10.11.2013 v čase približne o 8:00 hod. v Bratislave na Kamennom námestí pred stánkom s občerstvením B. po verbálnom konflikte medzi obvinenými a poškodenými A. B. (žalobca) a F. H. sa strhla fyzická potýčka, ktorá prerástla do bitky. Žalobca bol v dôsledku prečinu žalovaného a G. B. a v dôsledku ťažkej ujmy na zdraví práceneschopný jeden rok s dobou liečenia v trvaní osem až desať mesiacov. Trestným rozkazom boli žalovaný a G. B. zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu vo výške 11.695,30 eur (bolestné 580 bodov – 9.338 eur, náhradu straty na zárobku 2.026,59 eur a náhradu hotových výdavkov v súvislosti s liečením 330,71 eur). Výšku uplatneného nároku žalobca odôvodnil lekárskeho posudkom E. B. I., ktorým bolo ohodnotených SSU žalobcu v celkovom rozsahu 2570 bodov, čo s prihliadnutím na hodnotu bodu pre rok 2016 (17,66 eur za 1 bod) predstavuje žalovanú sumu vo výške 45.386,20 eur.

9. Podľa ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

10. Podľa ust. § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

11. Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

12. Podľa ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

13. Podľa ust. § 5 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Výška

náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

14. Podľa ust. § 10 ods. 1, 4 a 5 zákona č. 437/2004 Z.z. posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov. Bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku. Ak je sadzba bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia ustanovená rozpätím bodov, pri hodnotení sa prihliada aj na to, do akej miery jednotlivé následky spolu súvisia alebo sú už v sebe obsiahnuté. Ak možno očakávať priaznivý vývoj vzhľadom na intenzitu alebo trvanie následkov, použije sa počet bodov pri dolnej hranici rozpätia.

15. Žalovaný namietal odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky. Procesné podmienky (podmienky konania) definuje CSP (§ 161 ods. 1) ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania – t. j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom a riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. Vadou predpokladanou v ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. Právny zástupca žalovaného v odvolaní naznačoval, že mu nie je známe, či žalovaný žije (nie je s ním v kontakte), teda indikoval nedostatok procesnej subjektivity žalovaného. Procesná subjektivita je základnou podmienkou na strane účastníka konania (§ 61 - § 66 CSP) - ako strana sporu nemôže vystupovať ten, kto procesnú subjektivitu nemá a procesnú subjektivitu mu nepriznáva ani žiadna osobitná procesná norma. V prípade, že ju nemal už v momente začatia konania, je jediným prípustným procesným následkom zastavenie konania súdom (§ 62 CSP) a ak strata procesnej subjektivity nastala v priebehu konania, je úlohou súdu zistiť túto skutočnosť a zaujať k nej postoj v podobe vydania uznesenia podľa ust. § 63 alebo § 64 CSP. Relevancia prítomnosti nedostatku procesnej subjektivity v konkrétnom časovom úseku konania sa odvíja od toho, či v danom intervale súd uskutočňoval procesné úkony, či dotknutej strane plynula lehota na realizáciu procesných práv alebo plnenie procesných povinností a pod. (viď. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, 1752 s.).

16. Lustráciou v Registri obyvateľov SR mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný žije, teda že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie disponoval plnou procesnou subjektivitou. Naviac, zo zápisnice z pojednávania zo dňa 24.09.2024 ani zo zvukového záznamu z pojednávania vo veci nevyplývala právnym zástupcom v odvolaní tvrdená a namietaná skutočnosť, že upozorňoval konajúceho sudcu, že už dlhodobo nie v akomkoľvek kontakte so žalovaným (a že nevie, či je tento medzi živými). Naplnenie uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP tak odvolací súd nevzhladol.

17. Žalovaný namietal odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie nepredvolal žalovaného na pojednávanie dňa 24.09.2024 a znemožnil mu tak uplatnenie jeho práva na riadny a spravodlivý proces.

18. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“), iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

20. Podľa ust. § 92 ods. 2 CSP, splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

21. Podľa ust. § 110 ods. 1 CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

22. Podľa ust. § 178 ods. 1 CSP, ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch.

23. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje konanie zaťažil vadou, ktorou by založil odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 písm. b) CSP. Princíp priamosti civilného sporového konania znamená, že subjekty civilného procesu, predovšetkým súd a strany konania, konajú vo vzájomnom styku osobne, nesprostredkovane, teda priamo. Výnimku predstavuje situácia, keď je strana konania v procese zastúpená, pretože v tomto prípade koná prostredníctvom svojho zástupcu. Predvolanie na pojednávanie vykonáva súd z úradnej povinnosti a predvolá naň všetky osoby, ktoré ustanovuje zákon. Ak strana v konaní nie je zastúpená na celé konanie, súd vždy predvolá stranu. Ak je strana v konaní zastúpená zástupcom na celé konanie, súd vždy predvolá zástupcu strany (§ 178 ods. 1 CSP). Zástupcu strany súd predvolá i v tom prípade, ak je zástupca splnomocnený len na to, aby stranu zastupoval na pojednávaniach alebo na konkrétnom určenom pojednávaní.

24. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný (pôvodne označený ako žalovaný 2/) bol v konaní právne zastúpený advokátom, pričom už odpor proti platobnému rozkazu podával za žalovaného advokát, ktorému žalovaný udelil procesné splnomocnenie (splnomocnenie zo dňa 04.07.2018 na celé konanie v zmysle ust. § 92 ods. 2 CSP, č.l. 45). V tomto prípade je nesporné, že žalovaný bol v konaní riadne

zastúpený advokátom a teda súd prvej inštancie postupoval správne, ak doručoval predvolanie na pojednávanie na deň 24.09.2024 iba právnenému zástupcovi žalovaného, a nie žalovanému. Predvolanie na pojednávanie preto odvolací súd vyhodnotil ako povinnosť uloženú výslovne voči právnenému zástupcovi žalovaného. V tejto súvislosti tak nie je relevantná námietka odvolateľa, že žalovaný nebol na pojednávanie predvolaný, pretože súd prvej inštancie ho predvolať ani nemusel (a ani ho nepredvolal), keďže nebolo nevyhnutné vykonať jej výsluch (kvalifikovaný návrh na výsluch žalovaného nebol vznesený, právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 24.09.2024 uviedol, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemá). Z uvedených dôvodov odvolací súd nezistil v procesnom postupe súdu prvej inštancie pochybenie (vadu), dôsledkom ktorého by bolo, že znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Dôvodnosť odvolacej námietky žalovaného, že právny zástupca žalovaného upozorňoval konajúceho sudcu, že už dlhodobo nie v akomkoľvek kontakte so žalovaným, vylučuje zápisnica z pojednávania zo dňa 24.09.2024 a zvukový záznam z pojednávania, z ktorých je zrejmé, že právny zástupca žalovaného výhradne uviedol to, že mu nebolo doručené uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 26.07.2024 č.k. B2-18C/27/2018-298 o uložení povinnosti žalovanému zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

26. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie mal žiadosť žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania posudzovať podľa obsahu aj z toho pohľadu, či v prípade, ak žalovaný nie je schopný zložiť preddavok na znalca (nemajetnosť, sociálna odkázanosť a pod.), nežiada zabezpečenie odborného vyjadrenia (§ 206 CSP) od kompetentnej osoby, aby bola ustálená výška škody spôsobená žalobcovi, odvolací súd poukazuje na to, že sám žalovaný v podanom odpore doručenom súdu prvej inštancie dňa 09.07.2018 uviedol, že s vypracovaným lekárskeým posudkom E. B. I. (s obodovaním 2570 bodov) nesúhlasí a žiadal súd prvej inštancie, aby vo veci nariadil znalecké dokazovanie; z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nežiadal (neuplatnil si návrh), aby konajúci súd vyžiadal odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby a takýto návrh nevzniesol ani po doručení uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 26.07.2024 č.k. B2-18C/27/2018-298 právnenému zástupcovi žalovaného dňa 29.07.2024, ktorým uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu vo výške 1.500 eur s poučením žalovaného, že ak v stanovenej lehote preddavok nezloží, tak súd navrhnutý dôkaz nevykoná, a ani na nariadenom pojednávaní dňa 24.09.2024, keď na otázku konajúceho sudcu uviedol len to, že nemá ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov.

27. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že v CSP (v časti trov dôkazu) má individuálny režim znalecké dokazovanie, ktoré je ex lege povinne preddavkované; s výnimkou strany, ktorej bolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku podľa ust. § 254 CSP (súd na návrh strany prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany), kedy takýto subjekt nemožno zaťažiť povinnosťou zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. CSP však na tento účel výslovne vyžaduje, aby bolo strane oslobodenie od súdneho poplatku riadne priznané. Uvedené by pokrývalo žalovaným namietanú neschopnosť strany zložiť preddavok (pomery strany zahŕňajú aj finančnú a sociálnu situáciu strany), o ktoré oslobodenie od platenia súdneho poplatku žalovaný včas nepožiadal (ani v súvislosti s uložením povinnosti zložiť preddavok na trovy dôkazu a ani na pojednávaní dňa 24.09.2024) a v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil a ani nepreukazoval nemajetnosť žalovaného (návrh na oslobodenie od platenia súdneho poplatku (len) za odvolanie podal právny zástupca žalovaného až po podaní odvolania dňa 10.02.2025 a oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie mu nebolo priznané). Ako uviedol správne súd prvej inštancie, právny zástupca žalovaného nepožiadal o odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie preddavku na trovy znaleckého dokazovania v zmysle ust. § 122 CSP, nepožiadal ani o odročenie pojednávania a zostal na pojednávaní procesne pasívny.

28. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, ak z dôvodu, že žalovaný v stanovenej lehote preddavok na trovy znaleckého dokazovania nezložil a na (právnenému zástupcovi žalovaného) doručené uznesenie súdu ani nijako nereagoval (ani tým, že by požiadal o zmeškanie lehoty alebo o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku), súd prvej inštancie dôvodne žalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie nevykonával. Vzhľadom na následne vyvedenú nespornosť záverov lekárskeého posudku E. B. I. (s obodovaním 2570 bodov), nemožno závery súdu prvej inštancie, ktorý z neho pri posúdení dôvodnosti a výšky nároku vychádzal, považovať za svojvoľnú úvahu súdu prvej inštancie ohľadne výšky škody tak, ako to namietal žalovaný.

29. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

30. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

31. Odvolaním žalovaného (konkrétnymi odvolacími námietkami, skutkovou a právnou argumentáciou) ostatné nosné závery súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil meritórne vyhovie žalobe žalobcu rozporované neboli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepodrobil napadnutý rozsudok prieskumu v tejto ostatnej časti a konštatovanie uvedeného vedie k záveru o správnosti posúdenia uplatneného nároku žalobcu ako dôvodného tak, ako to vyvodil súd prvej inštancie.

32. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

33. Na základe všetkého zhora uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, vrátane závislého výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

34. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalovaného v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).